

одржи status quo (задржи постојећу законску регулативу), он обично задржава првобитну, а суспендује нову законску регулативу. Свака одлука која се тиче привремено суспендованог акта објављује се у „Збирци закона Републике Словачке“.

У овом типу поступка примењује се тзв. претпоставка уставности правних аката, што значи да се правни акт сматра сагласним Уставу, уставним законима и међународним уговорима док се не докаже супротно. Уставни суд доноси и тзв. интерпретативну одлуку која задржава оспорени правни акт на снази, али и садржи став о томе како органи власти треба да га разумеју и примене. На тај начин Уставни суд испољава тзв. суздржаност, ако је одлука о неуставности последње могуће решење (ultima ratio).

Ипак, ако Уставни суд дође до закључка да правни акт (или његов део) није у сагласности с Уставом, Уставним законом или међународним уговором, на дан службеног објављивања тог закључка у „Збирци закона Републике Словачке“, оспорени акт престаје да важи. Орган који је донео неуставни правни акт обавезан је да га, у року од шест месеци од службеног објављивања, усклади с одлуком Уставног суда. Ако дато тело не поступи у складу с одлуком, правни акт губи своју правноснажност. Одлуке у поступцима о усклађености правних аката су општеобавезујуће и примењиве pro futuro, па ни убудуће неће бити могуће донети правни акт који је Уставни суд прогласио неуставним.

Још један важан тип поступка тиче се тумачења Устава или Уставног закона у случају спора између два органа власти. Постојање спора значи да органи исту одредбу Устава или Уставног закона тумаче различито. Уставни суд одлучује о овом типу спора у пленуму, наиме, одлуком која је обавезујућа pro futuro. Тумачење Уставног суда важи све док се дата одредба не промени или док се друштвена стварност не промени у тој мери да Уставни суд прихвати предлог да промени своје раније тумачење. Уставни суд одлучује, у границама својих надлежности, да ли је одлука о проглашењу ванредног стања према Уставном закону у складу с Уставом и Уставним законом, као и свака накнадно донесена одлука. Из овог закона проистиче, a contrario, да Уставни суд не може испитивати уставност објаве рата или војне диктатуре. Захтев о том питању може се поднети у року од десет дана од такве објаве, по коме Уставни суд одлучује у пленуму, а његов налаз се објављује и у TASR (Новинска агенција Републике Словачке).

Уставни суд одлучује о сукобу надлежности између централних државних органа, уколико о њему не одлучује неки други орган власти. Исто тако, Уставни суд одлучује да ли је Главна канцеларија ревизора Републике Словачке надлежна да врши надзор. У оба случаја, одлуку и налаз о основаности доноси сенат.

Када се ради о заштити основних људских права и слобода, веома је важна надлежност Уставног суда да одлучује у поступку по жалби физичких и